

Vic

JORDI ALBERICH, economista

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 20.01.10

El que ha passat a Vic em desagrada profundament, però no em sorprèn. Fa pocs anys, amb les primeres onades migratòries, indispensables per compensar el nostre declivi demogràfic, es va generar un clima de por generalitzada. Es temia per les seves conseqüències sobre el nostre benestar col·lectiu, la nostra convivència i valors. Posteriorment, malgrat l'arribada tan massiva d'emigrants, el nivell de conflictivitat ha estat molt inferior al previst. I si els nostres valors s'han debilitat, com no pocs proclamen, no crec que se'n pugui responsabilitzar la immigració. En qualsevol cas, mantenir la convivència en plena i severa crisi sí que constitueix un valor indubtable.

I no ha estat una explosió al carrer de violència, a la francesa, sinó la decisió d'un ajuntament la que ha iniciat el soroll. S'argumenta que en previsió de mals majors. És a dir, donant la raó a les posicions més radicals. Serveixi això per posar en relleu que fràgil que és la convivència. Una fragilitat, diran, pròpia de la condició humana i, com a tal, irresoluble. Però, tal com ja va succeir a mitjans del segle passat, alguna cosa es pot fer des de l'economia per preservar aquesta rara que és la convivència. Sens dubte, generar riquesa, i distribuir-la amb eficiència i equitat.

Més enllà de l'agressió dels que acaben d'arribar sobre els nostres valors col·lectius, el detonant del soroll ha estat l'esquinç econòmic que representa el fet d'atorgar-los certs serveis públics essencials. La crisi ens obliga a racionalitzar la despesa pública. Però també hauríem

d'analitzar l'ingrés, per avançar cap a un sistema fiscal eficient, capaç d'estimular l'economia combinant suficiència i equitat. No ho fem.

Un exemple: fa un parell de dècades ningú proposava eliminar conjuntament l'impost de successions, el del patrimoni i reduir dràsticament les rendes del capital. No obstant, així ha estat en base a petits, discrets i continus avanços, a l'empara del discurs dominant. Crec que ha arribat el moment d'analitzar com s'ha anat erosionant un determinat model, el que va afavorir la convivència durant dècades, el que van idear alguns economistes que sí que sabien de la condició humana i de les lliçons de la història.